

уплътвѣтъ изъ едикъ сляпѣхъ плетекѣхъ въ боаза, и пагазватъ прѣзъ лозята въ Разбой; оттамъ си пускѣтъ и ударятъ на право, та прѣминуваѣтъ рѣкы—тѣ Вранж и Камчѣжъ, На пѣтя си, въ равно мѣсто, срѣщѣтъ пакъ староврѣменны развалины, дѣто сочѣтъ да ся были крѣпости.

Послѣ улавятъ прѣзъ вѣрбалацы—тѣ кѣмъ село-то Драгоево, отдѣто трѣбваше да наѣмѣтъ прѣзъ гѣстака и да вѣрваѣтъ на посоки кѣдѣ Чалж-кавакѣ.

Тѣй оставятъ Преславскы—тѣ развалины на лѣво; заминуватъ прѣзъ свѣченный камѣкъ *) улавятъ голѣмый пѣтъ по каменны—тѣ калдарѣмы (и това е старовременна направа) камто Чалж-кавашкѣ—тѣ горѣ. Прѣди да достигнѣтъ обаче на това мѣсто, трѣбва да забелѣжимъ що имъ ся случи на пѣтя.

Докѣтъ вѣрвѣхъ наши—тѣ плѣтници татѣкъ по край рѣкѣхъ—тѣ, назовавана Бѣйрамъ-дере съзрѣхъ отдалече мѣжду вѣрбалака, нѣщо, кое-то имъ ся стори да стои исправенъ накрака нѣкой човѣкъ; нѣ той ся виждаше недвижимъ. Тука тѣ спрѣни занимаѣтъ да познаѣтъ какво ще бѣде; обаче като не можяхъ да ся увѣрватъ отдалече, навѣрвихъ ся

*) Това е было голѣмый единъ камѣкъ като канара, присвѣченъ отъ чѣлѣшкы рѣдѣ, за да минува голѣмый пѣтъ на право.